

Men Sagen er, at det er uforudsete Udgifter, og deri ligger, at de ikke kunne forudses, ikke oplyses. Der kan kun siges det, at gennemgaaende viser Erfaringen, at man med Hensyn til Udgiften paa den Konto, som varierer fra Aar til Aar, er kommen 100 Kr. til kort og maa søge dem paa Tillægsbevillingen. Det er Motiveringen fra Seminarieforstanderen; han nævner ganske vist et Par enkelte Poster, som have en ganske særlig Betydning for den hele Sum, men den væsentligste Motivering er, at han er kommen til kort og ønsker at kunne befri Ministeriet for at stille Forslag paa Tillægsbevillingsloven. Hvis altsaa dette vedtages, og hvis Seminarieforstanderens Forudsætning holder Stik, vil det blive Følgen. Jeg skal ikke forbyde mig i Spørgsmaalet om Staby Skole, som jeg oftere har udtalt mig om.

Jeg kan gaa med til Forslaget om, at Kontoen til uformuende, aandsvage Børns Undervisning nedsættes med 40,000 Kr., og at der til Teksten søjes et „anslaas“, idet jeg derved tror at være i Stand til at udnytte de forhaandenværende Anstalter i det Omfang, hvortil den virkelige Trang er til Stede, og jeg tør ikke paastaa, at der er Trang til 40,000 Kr. Det er i Grunden oprindelig tænkt som et Maximum, nemlig med Hensyn til, hvad de forhaandenværende Anstalter kunne rumme, men det er muligt og maaste sandsynligt, at man ikke vilde kunne komme til at benytte det hele Beløb, og derfor erkender jeg, at det er rimeligere, naturligere at gaa den Vej, Udvalget har foreslaaet. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem, som ellers er Ordfører for Mindretallet, og som særlig paankede den hele Udvikling, denne Konto har taget. Det er dog ganske naturligt, at man er kommen den Vej, fordi det er en Opgave, som først den nyeste Tid, forholdsvis nyeste Tid har lagt paa Statens Skuldre. Fra det Øjeblik af, at samtlige Statsfaktorer vare ente om, at det var en Opgave, der paahvilede Staten — og det forekommer mig, det var med al god Grund, at man erkendte det, saa vel med Hensyn til dette Formaal som med Hensyn til mangfoldige andre Formaal af lignende og beslægtet Art, f. Eks. Sindsfygevesenet — maatte man ogsaa vide, at man ikke kunde blive staaende ved det lille Beløb, men at Forhøjelsen endogaa vilde tage temmelig rivende Fart, saaledes som Tilfældet har været, og det mener jeg, ingen tør fortryde paa, naar der virkelig er naaet noget paa denne Vej. Jeg tror nu, at der er kommen en Standsning. Det synes, at der

med Hensyn til disse Børns Anbringelse — og disse Menneskers Anbringelse kræver jo ogsaa Ofre fra Kommunerne — er en Standsning fra Kommunerne Side, og i samme Øjeblik indtræder jo en mindre rask Vækst i Statskassens Bidrag. Jeg tror derfor ikke, der bliver nogen Opfordring for mig til i den nærmeste Tid at søge en Udvidelse af de bestaaende Kammer, saaledes som jeg i Fjor tænkte paa ved at foreslaa en Skoleanstalt for aandsvage anlaet ved Vejle; det synes ikke, at der for Øjeblikket er paa-trængende Nødbendighed derfor. Jeg skal med Hensyn til et andet Punkt, som har Betydning her, bemærke, at jeg ikke, saaledes som det temmelig bestemt, mener jeg, forud-jattes af den ærede Ordfører, har forelagt et Forslag i Aar, og naar jeg af de Grunde, jeg har nævnt, ikke heller tænker derpaa, er det, fordi jeg tror, at der inden for de forhaandenværende Kammer kan udrettes endnu, hvad der bør udrettes af Staten. Jeg har forelagt i det andet Ting et Lovforslag, som angaar et ganske specielt Punkt, om de Kellerske Anstalter. Overtagelse af Staten, en Ting, der har været forudsat den Gang, da man i sin Tid ved en betydelig Statshjælp grundlagde disse Anstalter; men det er altsaa en Specialitet, et enkelt Punkt. Det er muligt, at det heller ikke bliver til noget, og i alt Fald er der ikke endnu kommet Betænkning i det andet Ting om Sagen. Hvis det ikke bliver til noget, vil jeg ved denne Sessions Slutning altsaa staa ved det Resultat, at nogen væsentlig Forandring, Udvidelse, eller nogen Forbedring af de bestaaende Kammer kan jeg ikke opnaa, og det maa jeg saa staa mig til No ved. Men derimod vil jeg ved at faa den Bevilling, som her foreslaas, opnaa det, som bør opnaas, at man kan benytte de bestaaende Anstalter i det Omfang, hvori de tilhøre Blads, og i den Maad og paa den Maade, som det i de sidste Aars Løb har været forudsat. — Jeg er aldeles enig i, at de 1,000 Kr. anvendes til en for de bestaaende Aandsvageanstalter fælles finansiel Statskontrol. Naar det ikke straks er optaget af mig paa dette Forslag, saa er det paa ingen Maade, fordi jeg har noget derimod, men Grunden er den, at dersom de Kellerske Anstalter bleve stillede, saaledes som Forslaget gaar ud paa, vilde de umiddelbart falde ind under Ministeriets Revision og Regnskabsvæsen og den finansielle Kontrol i det hele, og saa vilde denne Sum ikke behøves. Den er ganske vist ikke anvendt endnu i det løbende Finansaar, men det er et Tidsspørgsmaal, thi jeg skal først til at anvende den, naar de paagældende Regn-